

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2015. április hó 22. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta és 2015. április hó 29. napján kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt az **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** részben zárt, folyamatos és folytatólagos tárgyalás alapján meghozott és **2014. június hó 12. napján kihirdetett 6.B.1002/2012/114. számú** ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

I.r., II.r. és III.r. vádlottak vagyoni erőszakos bűncselekményeit

2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntettének, melyből 1 rb. kísérlet [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (4) bekezdés a) pont, illetve Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (3) bekezdés a) és c) pont],

a 2 rb. társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetteként értékelt cselekményt a Btk. 194. § (2) bekezdés e) pontja szerint is,

II.r. vádlott készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel kapcsolatos cselekményét

1 rb. információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettének [Btk. 375. § (1) és (5) bekezdése],

III.r. vádlott emberölés büntetteként értékelt cselekményét

1 rb. társtettesként elkövetett emberölés büntetéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészességnak [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c), f) és j) pont],

IV.r. vádlott cselekményeit

2 rb. folytatólagosan elkövetett bűnpártolás büntettének [1978. évi IV. törvény 244. § (1) bekezdés a) és c) pont, (3) bekezdés a) pont],

VI.r. vádlott cselekményét

2 rb. bűnpártolás vétségének [Btk. 282. § (1) bekezdés a) pont]

m i n ő s í t i.

I.r., II.r., III.r. és V.r. vádlottakat szabadságvesztésre ítélnék tekinti, melyet az I., II. és III.r. vádlott

esetében fegyházban, az V.r. vádlott esetében börtönben rendeli végrehajtani.

I.r. és II.r. vádlottak esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizárja.

V.r. vádlott - a végrehajtás elrendelése esetén - legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A zár alá vétel megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, figyelmezteti a magánfelet, hogy a bíróság a zár alá vételt feloldja, ha a teljesítési határidő lejártától számított 30 (harminc) napon belül nem kér végrehajtást.

Az eljárás során lefoglalt és Bj.52/2013/145. és 147-148. tétel alatti bűnjelek lefoglalását is megszünteti.

(1. sz. sértetti hozzátartozó neve)-nek csak a Bj.52/2013/88. tétel alatti számítógépet, 250. tétel alatti ovális órát és 262. tétel alatti fülbevalót rendeli kiadni, míg az 1., 2., 8., 10., 11., 12., 251-260., 266-273., 312. tétel alatti bűnjelek megsemmisítését rendeli el.

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlottat helyesen 383.346,- (Háromszáznolcvanháromezer-háromszáznegyvenhat) forint, míg I.r. és II.r. vádlottakat egyetemlegesen helyesen 9.065.385,- (Kilencmillió-hatvanötezer-háromszáznolcvanöt) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

I.r. vádlott által a 2011. december 02. napjától, II.r. és III.r. vádlott által a 2011. december 08. napjától 2015. április 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe.

Egyebekben az első fokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a**.

Kötelezi I.r. vádlottat 146.050,- (Egyszáznegyvenhatezer-ötven) forint, II.r. vádlottat 150.000,- (Egyszázötvenezer) forint a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Megállapítja, hogy VI.r. vádlott anyjának vezetékneve: **[vezetéknév]**, lakcímének házszáma: **[házsám]**.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Szolnoki Törvényszék a 2014. június 12. napján kihirdetett 6.B.1002/2012/114. számú ítéletével:

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak bűnösségét - egyezően - a következő bűncselekményekben állapította meg:

1 rb. a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c), d), f) és j) pontjai szerint minősülő társtettesként aljas indokból, különös kegyetlenséggel, több ember és védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett emberölés büntetőjében,

2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntetében, amelyből 1 rb. a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik és a (3) bekezdés a) és c) pontjára figyelemmel, a (4) bekezdés b) pontja alapján fegyveresen, csoportosan, jelentős értékre elkövetettnek, 1 rb. a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik és a (4) bekezdés a) pontja alapján különösen nagy értékre elkövetett rablás büntette kísérletének minősül,

1 rb. a Btk. 221. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b), d) pontjára figyelemmel, a (4) bekezdés szerint minősülő társtettesként, fegyveresen és csoportosan elkövetett magánlaksértés büntetében,

2 rb. a Btk. 194. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) és c) pontjára figyelemmel társtettesként aljas indokból, védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében,

1 rb. a Btk. 366. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő kifosztás büntetében, amelyet I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnsegédként, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tettesként követett el.

E bűncselekményeken kívül II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 375. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő 1 rb. információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetében, és 1 rb. a Btk. 393. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében is.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott bűnösségét a 2 rb. rablás, az 1 rb. magánlaksértés és a 2 rb. személyi szabadság megsértésének büntette tekintetében az I. és a II. rendű vádlottal egyezően állapította meg. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat ezeken kívül bűnösnek mondta ki:

aljas indokból, több ember, illetve védekezésre képtelen személy sérelmére bűnsegédként elkövetett emberölés büntetében (Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c), f) és j) pontja),

valamint a Btk. 366. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kifosztás büntetében.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott bűnösségét az 1978. évi IV. törvény 244. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző 1 rb. bűnpártolás vétségében,

valamint ugyanezen törvény 244. § (1) bekezdés a) és c) pontjába ütköző, de a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő 2 rb. folytatólagosan - részben társtettesként - elkövetett bűnpártolás büntetében,

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő nagyobb értékre elkövetett orgazdaság büntetében állapította meg.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottat az 1978. évi IV. törvény 244. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő 2 rb. társtettesként elkövetett bűnpártolás vétségében mondta ki bűnösnek.

Ezért

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottakat - egyezően-halmazati büntetésül, életfogytig tartó fegyházra, 10 év közügyektől eltiltásra, valamint 1.947.333,- forint vagyoneklkobzásra ítélte.

Kimondta, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak a fegyházbüntetésből legkorábban - egyezően - 40 év kitöltését követően bocsáthatók feltételes

szabadságra.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat halmazati büntetésül szintén életfogytig tartó fegyházra, 10 év közügyektől eltiltásra, valamint 1.947.333,- forint vagyonekobzásra ítélte azzal, hogy a III. rendű vádlott a fegyházbüntetésből legkorábban 25 év kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

A kiszabott szabadságvesztésbe mind a három vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében 2011. december 2. napjától, II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében 2011. december 8. napjától az első fokú ítélet kihirdetéséig.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottat halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönre,

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottat 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönre, 200 napi tétel, összesen 600.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 2.476.000,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy az V. rendű vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén a napi tételek számának megfelelő börtönre rendelte átváltoztatni.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottat halmazati büntetésül 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 1.000,- forintban állapította meg. Az így kiszabott 100.000,- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén a napi tételek számának megfelelő fogházbüntetésre rendelte átváltoztatni.

Kötelezte II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg **[1. sz. sértetti hozzátartozó neve]** magánfél részére jogi képviselője útján 200.000,- forint kártérítést és az államnak 15.000,- forint eljárási illetéket.

A bűnjelként lefoglalt [kés márkájának megnevezése] kést elkobozta.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tulajdonát képező **[1. sz. gépjármű típusának megjelölése]** típusú személygépkocsi zár alá vételét megszüntette, ugyanakkor visszatartotta **[1. sz. sértetti hozzátartozó neve]** magánfél polgári jogi igényének biztosítására azzal, hogy a gépjárművet ki kell adni II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak, amennyiben a megállapított polgári jogi igény teljesítési határidejének lejártától számított harminc napon belül a magánfél végrehajtást nem kér.

A többi bűnjel lefoglalását megszüntette és azokat részben a sértetti hozzátartozó, részben a vádlottak vagy az eljárásban érintett lefoglalást szenvedő részére kiadni rendelte, illetve egyes bűnjelek megsemmisítését, vagy az iratokhoz csatolását rendelte el.

Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére, amelynek összegét I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében 381.346,-, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnál 97.346,-, a III. rendű vádlottnál szintén 97.346,- forintban állapította meg, e három vádlottat egyetemlegesen 9.065.790,- forint, az I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű, IV.rendű vádlott neve IV. rendű, V.rendű vádlott neve V. rendű és VI.rendű vádlott neve

VI. rendű vádlottakat egyetemlegesen 64.008,- forint bünygyi költség megfizetésére kötelezte.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

Az ítélet kihirdetésekor **nyomban**:

Az ügyész I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában súlyosításért és a jogi minősítés megváltoztatása miatt, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában csak a jogi minősítés megváltoztatása miatt, VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott vonatkozásában anyagi jogszabálysértés miatt, súlyosítás végett, mert az 1978. évi IV. törvény alapján a pénzbüntetés egy napi tétel összegének minimuma nem 1.000,-, hanem 2.500,- forint volt.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője, V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott és védője, VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott és védője felmentés végett jelentettek be fellebbezést azzal, hogy V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott védője másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott enyhítésért, védője enyhítés, illetve a bűncselekmény eltérő minősítése végett jelentett be fellebbezést (a védő perbeszédében a cselekményt emberrablás büntetnének kérte minősíteni).

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott a fellebbezés bejelentésére három napot fenntartott, mely idő alatt részéről fellebbezés nem érkezett. Védője - aki az ítélet kihirdetésekor nem volt jelen - az ítélet kézhezvételét követően a törvényes határidőn belül fellebbezést nyújtott be a büntetés enyhítése végett.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség 6.B.2471/2011/156. számú **végindítványában** a vádirati tényállást a perbeszédében előadottak szerint pontosította, egyúttal a bejelentett fellebbezést részletesen megindokolta.

Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a vagyon elleni erőszakos bűncselekmények minősítésére, illetve a kifosztást illetően az elkövetői alakzatokra vonatkozó indokolása téves. Az ügyész nem osztotta az elsőfokú bíróság azon érvelését, hogy a házastársi közös tulajdonra, illetőleg arra tekintettel, hogy a **[2. sz. gépjármű típusának megnevezése]** nem az **1. sz. sértett** természetes személy, hanem az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**, mint gazdasági társaság tulajdona volt, I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak rablási cselekménye 1 rb. társtettesként, különösen nagy vagyoni értéket meghaladó értékre elkövetett rablás büntette kísérletének, és 1 rb. társtettesként, csoportosan, fegyveresen, jelentős értékre elkövetett rablás büntetnének minősül.

Az ügyészi indokolás szerint a 60.000.000,- forint megszerzésére irányuló rablás kísérletébe beleolvad az 5.000.000,- forintot meghaladó értékű személygépkocsi eltulajdonítása, ezért ez a cselekmény egységesen társtettesként különösen nagy értékre elkövetett rablás büntetnének kísérlete.

Az ügyész nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon minősítésével sem, hogy a piros **[3. sz. gépjármű típusának megnevezése]** típusú személygépkocsi elvétele kifosztás büntetnének minősül. E körben hivatkozott a BH 1990. évi 240. számú eseti döntésére, mely szerint amennyiben ugyanazon sértett sérelmére időbelileg egymást szorosan követően olyan erőszakos cselekményeket követnek

el, amelyek kifosztásként és rablásként is minősülhetnek, úgy csak a súlyosabban büntetendő rablás megállapítása az indokolt. Az ügyész megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság saját álláspontjához képest is tévesen tekintette a kifosztás bűnsegédjének III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat, mert azt II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal társtettesként valósította meg. Ugyanakkor az ügyészi álláspont szerint a vádlottak cselekményének helyes minősítése a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és a (3) bekezdés a) és c) pontja szerint minősülő társtettesként nagyobb értékre, fegyveresen, csoportosan elkövetett rablás büntette.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott büntetésének súlyosítására irányuló fellebbezés körében az ügyész e vádlottak esetében tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottnál az elkövetéskor hatályban volt, és az elsőfokú bíróság által alkalmazott anyagi jogszabálysértésre alapított fellebbezését a már korábban írtakra alapította, ezért VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottnál a pénzbüntetés egy napi tétel összegének felemelését indítványozta.

Az ügyészi fellebbezés I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és a III. rendű vádlott esetében alkalmazott vagyoneklobzás mellőzését is indítványozta arra figyelemmel, hogy álláspontja szerint a magánfelek polgári jogi igényt érvényesen előterjesztettek a büntetőeljárás során, ezért azt a bíróságnak érdemben el kellett volna bírálnia. Ezért azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a személygépkocsik eltulajdonításával okozott kár megtérítésére kötelezze a vádlottakat.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.22/2014/4-II. számú **átiratában** az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn, egyúttal a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel tárgyalás tartását és azon bizonyítás felvételét indítványozta. Ez utóbbit azzal indokolta, hogy az első fokú ítélet tényállása iratellenes és hiányos a **[2. sz. gépjármű típusának megnevezése]** és a **[3. sz. gépjármű típusának megnevezése]** típusú személygépkocsik tulajdonjogát illetően. Az elhunyt sértettek lánya, **[1. sz. sértetti hozzátartozó neve]** a vallomásában elmondta, hogy a **[3. sz. gépjármű típusa]** gépkocsit bár az édesanyja használta, az a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** nevében volt, így az a **[gazdasági társaság]** tulajdonában állt, ennek a beltagja édesanyja, a **2. sz. sértett**, a kültagja pedig édesapja, az **1. sz. sértett** volt. A **[2. sz. gépjármű típusa]** típusú személygépkocsi tulajdonjogát illetően azonban az ügyészi észrevétel szerint semmiféle dokumentum vagy nyilatkozat nincs az iratokban. Az ügyész az átíratához mellékelte a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]**, valamint az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]** cégiratait is, amelyekből az volt megállapítható, hogy az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]** tulajdonában volt a **[2. sz. gépjármű típusának megnevezése]** típusú személygépkocsi. Ennek a betéti társaságnak az **1. sz. sértett** volt a beltagja, a kültagja pedig a **2. sz. sértett**. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság szerezzé be a betéti társaságok cégbírósi iratait és a személygépkocsik gépjármű nyilvántartási adatait.

Az ügyész az első fokú ítélet tényállásának kisebb mértékű helyesbítését és kiegészítését is indítványozta, így többek között az előbb említett iratok tartalmának megfelelően, valamint a sértettek sérüléseire vonatkozóan.

A minősítést illetően osztotta az első fokon eljáró ügyész végindítványában kifejtetteket a vagyon elleni erőszakos bűncselekmények körében azzal, hogy a Btk. 365. § (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen nagy értékre elkövetett rablás büntetettének kísérletébe nem csak a megszerzett

5.512.000,- forint értékű személygépkocsi, hanem az aktatáskában fellelt 30.000,- forint készpénz eltulajdonítása is beleolvad. Egyetértett az ügyészi fellebbezés azon részével is, hogy a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** tulajdonában álló 2.476.000,- forint értékű személygépkocsi megszerzése a Btk. 365. § (3) bekezdés a) és c) pontja szerint minősülő fegyveresen és csoportosan elkövetett rablás büntettének minősül.

(1. sz. sértetti hozzátartozó neve) bankkártyájával való visszaélést az ügyész egységesen a Btk. 375. § (1) és (5) bekezdése szerint minősülő információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettének indítványozta minősíteni.

Fenntartotta I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak esetében a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására irányuló ügyészi fellebbezést, ugyanakkor III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében az eljárás során többször is megtett, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomására, valamint megbánó magatartására tekintettel határozott tartamú, a büntetési tétel középértékének közelében megállapított szabadságvesztés kiszabására tett indítványt azzal, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy a büntetés végrehajtási fokozata fegyház.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott esetében az elbíráláskori enyhébb anyagi rendelkezésekre tekintettel az új Btk., azaz a 2012. évi C. törvény alkalmazását indítványozta, vagyis azt, hogy a másodfokú bíróság VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott bűncselekményeit 2 rb. a Btk. 282. § (1) bekezdés a) pontja szerinti bűnpártolás vétségének minősítse, és vele szemben a pénzbüntetés napi tételszámát emelje fel, viszont a vádlott tényállásban rögzített vagyoni helyzetére figyelemmel az egy napi tétel összegét ne változtassa meg.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vagyoneklobzás mellőzésére és a polgári jogi igény érdemi elbírálására vonatkozó ügyészi indítványt arra tekintettel nem tartotta fenn, hogy a két személygépkocsi tulajdonosai nem a sértettek, hanem az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**, valamint a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** volt. Az elkövetés időpontjában hatályos Gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 102. §-ára figyelemmel a meghalt tag örököse az öröklésen alapuló jogutódlás tényénél fogva nem válik automatikusan a társaság tagjává. Ezért az ügyészi fellebbezés szerint az elhunyt sértettek örököseinek nincs lehetősége a büntetőeljárásban a polgári jogi igényüket érvényesíteni, így a vagyoneklobzás alkalmazásától a bíróság nem tekinthet el, mert a vagyoneklobzást kötelező elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során szerzett.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott fellebbezését írásban is megindokolta, ebben több, bizonyítási indítványként is értékelhető észrevételt tett. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság olyan informatikai szakértői véleményre alapította annak megállapítását, hogy a **[áruház megnevezése]** Áruházban készült felvételen ő látható, ami ebben a kérdésben nem adott határozott választ, ugyanakkor a bíróság elutasította antropológus szakértő kirendelésére irányuló indítványát. Sérelmezte a bankszámlái beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványának elutasítását is, mert álláspontja szerint ennek teljesítésével az anyagi helyzete feltárható lett volna. Új pszichológus szakértő kirendelését indítványozta, mert álláspontja szerint az ügyben eljáró szakértők elfogultak voltak. Észrevételezte, hogy a sértettek feltalálási helyén nyomokat nem rögzítettek. Összességében legfőbb kifogása az volt, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását III.rendű vádlott neve III. rendű

vádlott terhelő vallomására alapította, ami álláspontja szerint nem volt ellentmondásmentes. Indítványozta az általa kifogásolt eljárási cselekmények felülvizsgálatát, illetve a hiányolt eljárási cselekmények pótlását, valamint az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott legfeljebb bűnpártolásban ismerte el felelősségét, mert segített III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottnak a hatóság elől bujkálni.

A másodfokú bíróság a II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott beadványait kézbesítette az ügyész részére is, aki a bizonyítási indítványok elutasítását indítványozta.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője fellebbezését írásban részletesen megindokolta, ebben továbbra is III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott cselekményét a Btk. 190. § (1) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő emberrablás büntettének indítványozta minősíteni, és a vádlottal szemben határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte azzal, hogy abból a vádlott a kétharmad rész letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Egyúttal **(1. sz. tanú neve)** tanúvallomásának felolvasását indítványozta, mert álláspontja szerint az lényeges körülményeket tartalmaz III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott cselekvőségére vonatkozóan. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottnak a fogvatartása alatt tanúsított magatartására vonatkozóan a védő a büntetés-végrehajtási intézettől értékelő jellemzés beszerzését is indítványozta.

A másodfokú bíróság a fellebbeviteli főügyészségnek a bizonyítás felvételére és ennek keretében a személygépkocsik tulajdonjogára vonatkozó okiratok, valamint a sértetti betéti társaságok cégbírósi iratainak beszerzésére irányuló indítványát alaposnak találta, ezért a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontja alapján tárgyalást tartott, amelyen a beszerzett iratokat (Bf.11., 14. és 18. sorszám) ismertette.

Az ügyész további bizonyítás felvételét nem tartotta szükségesnek, és indítványozta III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője bizonyítási indítványainak elutasítását.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője védence írásos beadványaiban megjelölt bizonyítási indítványként is értékelhető észrevételeire tekintettel az ott megjelölt hiányosságok pótlására további bizonyítás felvételét indítványozta.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője fenntartotta írásban bejelentett bizonyítási indítványát.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott beadványában írtakat pontosította és indítványozta új pszichológus szakértő kirendelését, személyes bankszámláinak beszerzését, a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés körében a térfigyelő kamerák által rögzített további felvételek beszerzését, és mindazon nyomozati hiányosságok pótlását, amelyeket a beadványában részletezett. Emellett tanúként indítványozta meghallgatni **(1. sz. név)-t**, aki álláspontja szerint III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomásának elkészültével kapcsolatosan tudna nyilatkozni, mégpedig a tekintetben, hogy miközben III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott igyekezett saját szerepét egyre inkább csökkenteni, addig II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott megpróbálta minél inkább belekeverni a cselekmény elkövetésébe. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bizonyítási indítványainak elutasítása esetén az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

A másodfokú bíróság a bizonyítási indítványokat - a később kifejtendőkre tekintettel - elutasította.

A másodfokú tárgyaláson eljáró ügyész perbeszédét az átiratában foglaltakkal egyezően adta elő.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője fellebbezését - amelyet írásban is csatolt - módosítva tartotta fenn. Elsődlegesen továbbra is I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott felmentését kérte, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. A védő azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomására alapozta, ami több részletében is életszerűtlen, vagy feltételezéseken alapult. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomását az jellemzi, hogy büntetőjogi felelősségét minél kisebbre igyekezett csökkenteni. A védő hivatkozott arra, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomásában említett tárgyi bizonyítási eszközként szolgálható olyan konkrétumok, mint például az elkövetésnél használt gázriasztó pisztoly, sokkoló, kesztyű, álarc, kölcsönszerződés, az eljárás során nem kerültek elő. A térfigyelő kamerák I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottól felvételt nem rögzítettek. A [2. sz. gépjármű]-ben volt, és I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott udvarán elégetett tárgyakból sem került azonosításra semmi. A védő álláspontja szerint ily módon az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésénél olyan bizonyítékokat is mérlegelési körébe vont, amelyek valójában nem álltak a bíróság rendelkezésére. A ténylegesen rendelkezésre álló tényekből pedig további tényekre tévesen következtetett. Hiányosnak tartotta a bizonyítást a védő abban a körben is, hogy a sértettek szomszédai, **(2. sz. tanú neve)** és **(3. sz. tanú neve)** a sértett háza közelében látott autóban egy női utast is észleltek, viszont a bizonyítási eljárás során női elkövetőre nem merült fel adat. Életszerűtlennek tartotta III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott állítását abban a vonatkozásban is, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott röviddel a megismerkedésük után már beavatták volna őt pénzszerzési terveikbe.

Mindezekre tekintettel elsődlegesen védence felmentését kérte, másodlagosan viszont az általa felvázolt ellentmondások tisztázása végett az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Harmadlagos indítványként a kiszabott büntetés enyhítését kérte arra figyelemmel, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott régen volt büntetve, a bűncselekmények elkövetése óta jelentős az időmúlás és három és fél éve van előzetes letartóztatásban.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője is módosította fellebbezését: elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője is kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása alapjául aggálytalanul elfogadta III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomását. Hivatkozott II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott azon vallomására, mely szerint a bűncselekményt megelőző napon autóját és mobiltelefonját kölcsönadta I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak, így a híváslisták, illetőleg a térfigyelő kamerák felvétele nem köthető II.rendű vádlott neve II. rendű vádlotthoz. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjével egyezően hivatkozott **(2. sz. tanú neve)** és **(3. sz. tanú neve)** tanúk vallomásának azon részére, mely szerint a sértettek házában közelében várakozó autóban egy férfit és egy nőt észleltek. **(2. sz. tanú neve)**, aki egyébként személyesen ismeri II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat, nem azonosította II. rendű vádlottal a gépjárműben ülő személyt. A személygépkocsijából lefoglalt idézésen lévő, a sértettől eltulajdonított **[2. sz. gépjármű típusának megnevezése]** rendszámát tartalmazó idézésen lévő kézírásról a szakértő kizárta, hogy az II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottól származik. A térfigyelő kamerák egyik felvételén sem azonosítható II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott. **(1. sz. sértetti hozzátartozó neve)** bankkártyáival kapcsolatosan a védő arra hivatkozott, hogy a **[áruház megnevezése]** Áruház belső terében készült felvételtől sem azonosítható II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott, míg az

ÁNTSZ közelében felvett készpénz esetében a nyomozó hatóság meg sem kísérelte a közelben lévő kamerák felvételeit beszerezni. Összességében egyik helyszínről sem származott olyan nyom, amely II.rendű vádlott neve II. rendű vádlotthoz lett volna köthető. Sérelmezte, hogy az eljárás során csak azokat az iratokat szerezték be, amelyek II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tartozásait tartalmazták, és nem tárták fel körültekintően az anyagi helyzetét. Utalt arra is, hogy az elkövetés során állítólag használt pisztolyt, csuklyát a nyomozó hatóság nem lelte fel.

Mindezekre tekintettel elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság valamennyi bűncselekmény vádjára alól mentse fel védencét, illetve másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője fenntartotta a fellebbezésében írtakat és a büntetés kiszabását illetően csatlakozott az ügyész indítványához. Részletesen indokolta, mely körülményekre tekintettel minősül védenca cselekménye emberrablás büntetvének. Hivatkozott arra, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottól életviteléből adódóan távol állt az, hogy bűncselekményeket kövessen el. Rossz döntést hozott, amikor egyáltalán e bűncselekmény tervezésében részt vett. A rablással kezdődött cselekménysorozatban III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott szerepe arra korlátozódott, hogy a **2. sz. sértettet** őrizze. Bár az ítélet tartalmazza azt, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottban felvetődött az, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak a sértetteket megölik - erre következtethetett abból is, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott szerszámokért ment el -, de ez téves következtetés az elsőfokú bíróság részéről. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott tudata nem fogta át, hogy mit tesznek vádlott-társai. Azt vele csak utóbb, a **[presszó megnevezése]** Presszó parkolójában közölték. III. rendű vádlott annak volt tanúja, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott mintegy alkudozott a sértettel a pénz átutalásáról, ebbe III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott nem kapcsolódott be. Joggal gondolhatta azt, hogy a 20.000.000,- forint átutalása után a sértetteket szabadon bocsájtják. Mindezekre tekintettel indítványozta az emberölés büntette helyett emberrablás büntetvének megállapítását, az életfogytig tartó szabadságvesztés helyett az ügyészi indítvánnyal egyezően határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabását a jelentős számú enyhítő körülményre tekintettel.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság védenccével szemben eltúlzott büntetést szabott ki annak ellenére, hogy az ítélet is enyhítő körülményként értékelte IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott beismerő vallomását, amellyel segítette a tényállás megállapítását. A védő arra hivatkozott, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott egy korábbi bizalmi, baráti viszonyt használtak ki, amikor előbb az autók értékesítésére, majd később rejtékhely biztosítására kérték meg IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottat. IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott kellő magyarázatot adott arra, hogy miért nem nevesítette az orgazdákat. Féltette ugyanis tőlük saját és családja biztonságát. A rejtékhely biztosításakor pedig nem tudott arról, milyen súlyú bűncselekményt követtek el a vádlottak. Miután azonban kiderült, nyomban feltárta saját cselekvőségét és együttműködött a hatósággal. A védő azt is kiemelte, hogy IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott ilyen közreműködő magatartása nélkül II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott személye nem vált volna ismertté a nyomozó hatóság előtt. Ez esetben kizárólag I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott ellen folyhatott volna a nyomozás, viszont I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott magatartása - mely szerint a vallomás tételét megtagadta - alkalmatlan lett volna a tényállás megállapításához. IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott együttműködő, aktív magatartására és a jelentős, a vádlottnak fel nem róható időmúlásra figyelemmel a védő pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott védője fenntartotta felmentésre, illetve a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését. A felmentés körében arra hivatkozott, hogy védence terhére a bizonyítási eljárás nem tárt fel olyan kétséget kizáró bizonyítékokat, amelyekre V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott bűnösségét alapozni lehetne. A híváslisták erre azért nem alkalmasak, mert V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott régóta jó viszonyban áll IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottal, akivel össze is járnak, így nem szokatlan, hogy egymást telefonon felhívják. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomása sem szolgáltat kellő bizonyosságot V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott bűnösségére. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomása nem tekinthető teljes körű beismerő vallomásnak, hiszen a legsúlyosabb bűncselekmény elkövetésében nem vallotta magát bűnösnek. Nem zárható ki, hogy III.rendű vádlott neve III. és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott találkoztak és akár beszélgettek is egymással, de az nem nyert bizonyítást III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomása alapján sem, hogy V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott bárkinek is pénzt adott volna a személygépkocsiért.

Az enyhítésre irányuló fellebbezését arra alapította, hogy V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott vonatkozásában kizárólag enyhítő körülmények állapíthatók meg. A védő kifogásolta a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülménykénti értékelését, hiszen a bűncselekmény elkövetésére nem [megye megnevezése] megyében, hanem [település, kerület] kerületében került sor, ahol tudomása szerint 2009. óta a bűncselekmények csökkenő tendenciát mutatnak. További enyhítő körülményként említette az időmúlást, valamint azt, hogy V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott nagybeteg édesanyjáról is gondoskodik. Mindezekre, valamint a büntetlen előéletű vádlott esetében a fokozatosság elvére is figyelemmel a Btk. 82. § (3), illetve (2) bekezdés d) pontjának alkalmazásával közérdekű munka, és emellett pénzbüntetés kiszabását indítványozta a napi tételek enyhítésével.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott védője felmentésre irányuló fellebbezését visszavonta. Egyetértett az ügyészi fellebbezésnek az elbíráláskori Btk. alkalmazására vonatkozó részével. A jelentős időmúlásra tekintettel az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ügyész viszonválaszában osztotta IV.rendű vádlott neve IV., V.rendű vádlott neve V. és VI.rendű vádlott neve VI. rendű védőjének álláspontját az időmúlás enyhítő körülménykénti értékelését illetően. I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak esetében az 56. BK véleményre figyelemmel jelezte, hogy az időmúlásnak kisebb a nyomatéka.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott csatlakozott védőjéhez, egyebekben nem élt az utolsó szó jogával.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott csatlakozott védőjéhez, egyúttal lényegében megismételte a beadványaiban írtakat. Felelősségét továbbra is kizárólag bűnpártolásban ismerte el.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott elismerte, hogy a bűncselekmények elkövetésében részt vett. Megismételte, hogy lelkiismereti okokból és nem kényszerből tett beismerő vallomást, egyúttal ismételten elnézést kért a sértettek hozzátartozóitól.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott egyetértett védőjével, egyúttal nyilatkozott személyi körülményeiről.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott csatlakozott védőjéhez és nyilatkozott személyi körülményeire vonatkozóan.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott védőjével egyezően visszavonta felmentésre irányuló fellebbezését, egyúttal hozzájárult, hogy azt védője is visszavonja. Egyebekben is csatlakozott védőjéhez.

A másodfokú bíróság kizárólag az ügyésznek a vagyon elleni erőszakos bűncselekmények és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak **[1. sz. sértetti hozzátartozó neve]** bankkártyájával kapcsolatosan elkövetett bűncselekmény minősítésének megváltoztatására, továbbá VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott esetében az elbíráláskori törvény alkalmazására, a büntetés kiszabása körében pedig I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak büntetésének súlyosítására irányuló fellebbezését ítélte alaposnak.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségének mindenben eleget téve beszerezte mindazon bizonyítékokat, amelyek a tényállás megállapításához szükségesek voltak. Az így beszerezett bizonyítékokat az elsőfokú bíróság körültekintő részletességgel megvizsgálta, logikus és kellően részletes indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott, illetve vetett el. Okfejtése logikus, és csaknem mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek (az iratellenesség az iratok, illetve a felvett bizonyítás alapján kiküszöbölhető volt).

A másodfokú bíróság az első fokú ítélet tényállását a rendelkezésre álló iratok, a felvett bizonyítás és IV.rendű vádlott neve IV., valamint V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott tárgyaláson tett nyilatkozata alapján a következőkkel egészítette ki, illetve helyesbítette [Be. 352. § (1) bekezdés a) pont]:

Helyesbítette az első fokú ítélet 7. oldalának vádra történt utalását annyiban, hogy az ügyész II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat - helyesen - a Btk. **393. § (1) bekezdés a) pontjába** ütköző készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségével vádolta.

Kiegészítette az első fokú ítélet tényállását azzal, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottakkal szemben a Szeghalmi Városi Bíróság 1998. szeptember 8. napján jogerőre emelkedett B.142/1998/9. számú ítéletével végrehajtásában 1 évre felfüggesztett 6 hónap börtön próbaideje 1999. szeptember 7. napjáig tartott. A bíróság II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében is egy (és nem két) év próbaidőre függesztette fel a szabadságvesztés végrehajtását. E jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a vádlottak egy elszámolási vita miatt a sértettet addig ütötték ököllel, illetve addig rugdosták, amíg a sértett már mozogni sem tudott. A sértett a bántalmazás következtében - többek között - agyrázkódást szenvedett.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat ezt megelőzően a Szeghalmi Városi Bíróság 1991. április 2. napján jogerőre emelkedett ítéletével garázdaság büntette, személyi szabadság megsértésének büntette, könnyű testi sértés vétsége és rongálás büntette miatt ítélte el.

1996. március 22. napján a Pesti Központi Kerületi Bíróság társtettesként elkövetett lopás büntette, 1996. április 24. napján ugyanezen bíróság társtettesként elkövetett lopás vétsége, majd 1998. április 28. napján a Gyulai Városi Bíróság társtettesként elkövetett lopás büntette miatt ítélte el.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott élettársi kapcsolatban él, élettársa kozmetikusként havi 100.000-150.000,- forintot keres. IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott két gyermek után havi 60.000,- forint gyermektartásdíjat fizet, egy kiskorú gyermekét saját háztartásában gondozza.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott anyagbeszerzőként havi 120.000,- forint jövedelemmel rendelkezik. Élettársa korábban pénztárosként dolgozott, jelenleg munkanélküli, jövedelemmel nem rendelkezik.

Helyesbítette az ítélet 12. oldal 2. bekezdését akként, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak valamelyike 2011. **szeptember 11.** napján vásárolt gázriasztó pisztolyt.

Az ítélet 13. oldal utolsó bekezdés első mondatát akként helyesbítette, hogy nyilvánvalóan II.rendű vádlott neve II. - és nem I.rendű vádlott neve I. - rendű vádlott szállt ki III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottal együtt a gépkocsiból.

A 13. oldal 3. bekezdése a tárgyaláson felvett bizonyítással vált megalapozottá. A másodfokú eljárásban beszerzett gépjármű nyilvántartó adataiból megállapítható, hogy az **(1 sz. forgalmi rendszám)** forgalmi rendszámú **[2. sz. gépjármű típusának megnevezése]** típusú személygépkocsi tulajdonosa az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**, míg a **[3. sz. gépjármű típusának megnevezése]** típusú **(2. sz. forgalmi rendszám)** forgalmi rendszámú személygépkocsi tulajdonosa a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]**. Mindkét személygépkocsi jelenleg is körözés alatt áll. Az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**beltagja a bűncselekmények elkövetésekor **az 1. sz. sértett** volt, 2012. július 20. napjától ezt a funkciót fia, **(2. sz. sértetti hozzátartozó neve)** tölti be.

A **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** beltagja a bűncselekmény elkövetésekor **a 2. sz. sértett** volt, ezt a funkciót 2012. július 20. napjától lánya, **[1. sz. sértetti hozzátartozó neve]** tölti be.

Helyesbítette az ítélet 14. oldal 6. bekezdését akként, hogy „ekkor II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott **a fenyegetés hatása alatt álló az 1. sz. sértettől** a bankkártya kódját megkérdezte, aki közölte, hogy mindegyik kártyához egy kód van, és annak a számát meg is mondta”.

Az ítélet 16. oldal 6. bekezdésének 2. sorát akként helyesbítette, hogy az a „pénzzel” szó helyett a „harmincezer forinttal” szót tartalmazza.

Az indokolás 57. oldal 2-5. bekezdését és az 58. oldal 1. bekezdését a 19. oldal 2. bekezdésébe utalja, mert az első fokú ítélet tényállása nem, csak az indokolása tartalmazza a sértettek sérüléseit.

Kiegészítette a tényállást azzal is, hogy a sértettek holttestét 2011. december 6-án lelték fel.

Kiegészítette az első fokú ítélet tényállásának 19. oldal 4. bekezdését azzal, hogy IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott 9 óra 52 perckor és 11 óra 10 perckor sikertelen hívást kezdeményezett V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott telefonjára. A IV. rendű vádlott I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak jelenlétében ugyanezen a napon 17 óra 53 perckor tudott sikeres telefonhívást lebonyolítani V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottal.

A 20. oldal 5. bekezdését kiegészítette azzal, hogy **[1. sz. sértetti hozzátartozó neve]** magánfél a 200.000,- forint megtérítése iránt 2013. március 25. napján polgári jogi igényt terjesztett elő (26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv105. oldal). Az indokolás 47. oldal 2. bekezdéséből a tényállásba

utalja annak rögzítését, hogy a sértettek gyermekei, illetve jogi képviselőjük ezt meghaladó kárigényüket polgári peres eljárásban kívánják érvényesíteni.

[**2. sz. sértetti hozzátartozó neve**] a magánlaksértés büntette miatt magánindítványt terjesztett elő (VII. nyomozati kötet 232. oldal).

Helyesbítette az ítélet 21. oldal 4. bekezdésének utolsó mondatát akként, hogy a **VI. rendű vádlott** nyújtott segítséget a II. és a III. rendű vádlottnak a hatóság előli menekülésben.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, az az előbb írt kiegészítésekkel irányadó volt a másodfokú eljárás során.

A megalapozott tényállásra tekintettel a másodfokú bíróság szükségtelennek tartotta az elrendelt bizonyításon túl további bizonyítás felvételét. Ezért elutasította (**1. sz. név**) tanúkénti kihallgatására, valamint (**1. sz. tanú neve**) tanúvallomásának felolvasására irányuló bizonyítási indítványokat. A bírói gyakorlat szerint egyrészt a zárvatársak vallomását fokozott gondossággal kell vizsgálni, másrészt III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott befolyásolására hivatkozó állítások már az elsőfokú eljárásban megdőltek (elsőfokú iratok 35. sorszám). II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak a bankszámlák beszerzésére és új igazságügyi informatikus vagy antropológus szakértő kirendelésére irányuló indítványát már az elsőfokú bíróság is elutasította. Erre vonatkozó okfejtésével a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. Nincs indok új pszichológus szakértő kirendelésére sem, mert eljárásával kapcsolatosan olyan kétség, amely esetleg elfogulatlanságát kérdőjelezné meg, nem merült fel. A sértettek megölése és holttestük feltalálása között közel három hét telt el, így - ahogy az ügyész erre az elsőfokú eljárásban rámutatott - a feltalálási helyen nyomok már nem voltak rögzíthetők. Az ATM környezetében lévő kamerafelvételek beszerzése három és fél évvel az események után nem lehetséges, hiszen ennyi ideig a felvételeket nem őrzik meg. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottra vonatkozó, a büntetés-végrehajtási intézet által készített jellemzés beszerzését sem tartotta indokoltnak a másodfokú bíróság, hiszen az kizárólag III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottnak a fogvatartása alatt tanúsított magatartására nyújtana információkat, azt pedig, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott a bűncselekmények elkövetését megbánta, már az elsőfokú bíróság is megállapította.

A felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadták. Azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság döntően III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott önmagát is terhelő, következetesnek tekintett vallomására alapította ítéletének tényállását a bűnösségüket tagadó vádlottak vallomásával szemben.

Nem vitás, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott is tagadta kezdetben a bűncselekmények elkövetését, sőt ő volt az, aki a rendőrségen való jelentkezéskor az úgynevezett fedősztorit kitalálta, és előadta. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott utóbb ezt a vallomását megváltoztatta, és feltárta az élet elleni, és az ezzel összefüggésben elkövetett egyéb bűncselekmények elkövetésének körülményeit. Tény, hogy ez a beismerő vallomása a legsúlyosabb, az élet elleni bűncselekmény elkövetése körében a saját cselekvőségét illetően tevőleges magatartást nem tartalmazott, továbbá [**1. sz. sértetti hozzátartozó neve**] bankkártyájának használatát is tagadta. A beismerő vallomás egészére tehát az a jellemző, hogy az a saját cselekvőségét illetően a bűncselekmények minősítésére is kihatóan, különösen I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottra nézve volt terhelő, de a többi vádlott büntetőjogi felelősségének megállapításához is - az eljárás során beszerzett egyéb bizonyítékokkal egybevetve -, kellő részletet tartalmazott.

Az elsőfokú bíróság messzemenőig eleget tett azon eljárási kötelezettségének, hogy a terhelő vallomást tevő vádlott-társ vallomását fokozott gondossággal kell vizsgálni. Tényként állapítható meg ugyanis, hogy a széleskörű, alapos nyomozás ellenére a hatóság számára viszonylag szegényes bizonyítékok álltak a rendelkezésére. Ezek a bizonyítékok egyenként nem, de összességükben már alkalmasak voltak a vádlottak bűnösségének a megállapítására. Lényeges az is, hogy ezek a bizonyítékok alátámasztották III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott terhelő vallomásának részleteit. Itt utal a másodfokú bíróság a térfigyelő kamerák által rögzített képfelvételekre a személygépkocsik mozgásának időpontjáról, ezen időpontok és a vádlottak közötti telefonbeszélgetések időpontjainak egybevetésére, de különösen I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott lakásán, és a sértettek házában, továbbá az elkövetés helyszínén lefoglalt, illetve a sértettekről levett ragasztószalag azonosságára, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott kocsijából lefoglalt (kés márkájának megnevezése) késen fellelt pamutszál és az elkövetés helyszínéhez közeli erdősávban lefoglalt ragasztószalagon rögzített pamutszál azonosságára, továbbá arra, hogy a helyszínen fellelt cigarettacsikk maradványon I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott DNS tulajdonságait azonosították. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott következetesen kifogásolta azt, hogy III. rendű vádlott vallomásával ellentétben a holttesteket rejtő kút az útról nem látható, és az nem körformájú, hanem szögletes, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott viszont mindig kútgyűrűről beszélt. Az elsőfokú bíróság II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott ezen észrevételével is részletesen foglalkozott ítéletének indokolásában. Rámutatott, hogy a bírósági eljárásban foganatosított helyszíni szemle alapján megállapítható volt, hogy az út egyenetlen vonalvezetésű, ezért annak vannak olyan szakaszai, ahonnan a kút látható, és van, amikor azt bokrok fedik el. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott pedig bár tudta, hogy a kút rejtő tereptárgy szögletes, azt mindvégig kútgyűrűnek nevezte (első fokú ítélet 54. oldal 2. bekezdés).

Az **[áruház megnevezése]** Áruház kamerái által rögzített felvételtől az igazságügyi számítástechnikai szakértő sem tudta teljes határozottsággal kijelenteni azt, hogy azon II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott látható. A híváslisták egybevetése, illetve a készpénzfelvétel időpontja, valamint III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomása alapján azonban kizárólag az a következtetés volt levonható, hogy a kamerafelvétel II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat rögzítette, amikor cigarettát vásárolt I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak, illetve készpénzt vett fel **[1. sz. sértetti hozzátartozó neve]** bankkártyájával.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott terhelően vallott IV.rendű vádlott neve IV. rendű, V.rendű vádlott neve V. rendű és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottra is. IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott önmagát is terhelő vallomása alátámasztotta III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomását annyiban, hogy segített a vádlottaknak a bűncselekmény elkövetéséből származó gépjárművek elidegenítésében, illetve abban, hogy II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott a hatóság elől elrejtőzzön. IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottra nem tett terhelő vallomást. V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott tagadó vallomásával szemben állt III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott terhelő vallomása, továbbá IV.rendű vádlott neve IV. és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott között a bűncselekmény elkövetése napján bonyolított híváslista. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomásában V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottal kapcsolatban olyan részletekkel is szolgált, amelyekből kétség kívül arra lehetett következtetni, hogy a kérdéses napon a két vádlott találkozott egymással. IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott által a gépkocsik elidegenítésében általa is elismerten betöltött szerepére, IV.rendű vádlott neve IV. és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott között lezajlott telefonbeszélgetésekre, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottól származó részletinformációkra tekintettel az elsőfokú bíróság helyes logikai úton jutott el arra a következtetésre, hogy az egyik gépjármű megszerzője V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott volt.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott ténybeli beismerő vallomása a bűnössége elismerésére nem terjedt ki ugyan, de az általa is előadottak kellő bizonyosságot szolgáltatottak arra, hogy VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott azzal tisztában volt IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott hívását követően, hogy II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott a hatóság elől bújkál.

Az elsőfokú bíróság tehát a bizonyítási eljárást kellő részletességgel lefolytatta. Azokban az esetekben, amikor a rendelkezésre álló bizonyítékok nem voltak egyértelműek, további bizonyítást vett fel. Így például a **[áruháza megnevezése]** Áruháza kamerafelvételének azonosítására igazságügyi informatikus szakértőt rendelt ki, illetve a sértettek feltalálási helyén helyszíni szemlét fogantatosított. A tárgyaláson részletesen kihallgatta a holttesteket fellelő rendőröket, valamint az azokat kiemelő tűzoltót is. E vallomások alapján megállapítható volt, hogy a kutat fedő betonlap elmozdításához legalább két személy kellett.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott terhelő vallomását alátámasztó egyéb bizonyítékok (amelyekre az előzőekben már utalt a másodfokú bíróság) olyan zárt láncolatot alkotnak, amelyekből az elsőfokú bíróság megalapozottan, a logika szabályainak megfelelően vont le azt a következtetést, hogy a vádlottak a terhükre rótt bűncselekményeket elkövetették.

A hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezések is a bizonyítékok mérlegelését támadják. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást perrendi hiba nélkül folytatta le, tényállása megalapozott, és indokolási kötelezettségének is messzemenőig eleget tett. Ezért az ítélet tábla alaptalannak tartotta az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezéseket is.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó, felmentésre irányuló fellebbezések sem vezethettek eredményre.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és bűncselekményeiket - az alábbi kifejtendő kivételével - a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az elbíráláskori, illetve az elkövetéskori Btk. 2. §-a alapján vádlottanként vizsgálta, hogy melyik törvény rendelkezése a kedvezőbb a vádlott számára. A kérdést VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott kivételével helyesen döntötte el. E körben a másodfokú bíróság kiegészítette az első fokú ítélet indokolásának 76. oldal 4. bekezdését azzal, hogy V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott esetében az elbíráláskori törvény alkalmazása nem csak a feltételes szabadságra vonatkozó enyhébb rendelkezések, hanem az értékhatárok módosulása folytán is indokolt. Az elkövetéskori Btk. 138/A. § c) pontja szerint az érték jelentős, ha kétmillió forintot meghalad, de ötvenmillió forintot nem haladja meg. Az elbíráláskor hatályos Btk. 459. § (6) bekezdés b) pontja szerint a kétmillió forintot meghaladó érték nagyobbak minősül, a jelentős érték alsó határa ötmillió-e forintba emelkedett.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak vagy elleni erőszakos bűncselekményeit 2 rb. rablás büntetéstől kívül kifosztás büntetéstől is minősítette. E vonatkozásban az ítélet tábla egyetértett az ügyész által bejelentett, a bűncselekmény súlyosabb minősítésére irányuló fellebbezésével, és szükségesnek tartotta az első fokú ítélet indokolásának a helyesbítését is.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának 71. oldalán kifejti, hogy a vádlottaknak az a cselekménye, amelyik a házaspár közös tulajdonában lévő 60.000.000,- forint készpénz erőszakkal történő megszerzésére irányult - többek között a BH 2001.458. számú eseti döntésére is figyelemmel - 1 rb. rablás büntette kísérletének minősül, míg a **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**. tulajdonában lévő **[2. sz. gépjármű típusának megnevezése]** erőszakkal történt megszerzése 1 rb. befejezett rablás büntette. Az elsőfokú bíróság itt fejt ki azt is, hogy álláspontja szerint ettől az erőszakos magatartástól elkülönülten valósult meg a [2. sz. gazdasági társaság] tulajdonában lévő [3. sz. gépjármű] személygépkocsi megszerzése, azt a korábbi fenyegetés hatása alatt álló **a 2. sz. sértett**ől szereztek meg a vádlottak, ezért ez a cselekmény kifosztás büntette.

Az elsőfokú bíróságnak ez az álláspontja téves, és az általa korábban kifejtettekkel is logikai ellentmondásban áll. Arra ugyanis helyesen mutatott rá, hogy a sértettek közös tulajdonában lévő készpénz megszerzésére irányuló vádlotti magatartás a sértettek számától függetlenül 1 rendbelinek minősül. Az elsőfokú bíróság tehát ebben a körben értékelte **a 2. sz. sértett** sérelmére kifejtett erőszakot és fenyegetést. Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy „fogalmilag kizárt az azonos sértett sérelmére rablást követően a kifosztás megvalósítása, mivel a rablás sértettje az a személy, akivel szemben az elkövető a dolog megszerzése végett erőszakot, avagy az élet vagy testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetést alkalmaz, függetlenül attól, hogy az elvett vagy elvenni szándékolt dolog több személy tulajdonában állt” (BH 2001.412.). Ennél fogva a **[3. sz. gépjármű típusának megnevezése]** típusú személygépkocsi elvétele nem minősülhet kifosztásnak.

Abban is töretlennek mondható a bírói gyakorlat, hogy a rendbeliség ahhoz igazodik, hogy hány személlyel szemben alkalmaztak erőszakot, függetlenül attól, hogy az érdeksérelem hány tulajdoni kört érint (BH. 1996.352., BH 1996.244., BH 2000.393).

Így a két személlyel szemben alkalmazott erőszakra tekintettel a cselekmény 2 rendbelinek minősül, míg a tulajdonosi kör a sértettek közös vagyona, illetve a két vádlott külön tulajdonában álló betéti társaság vagyona.

Az ügyészi álláspontot osztva, ezért az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottaknak azt a cselekményét, hogy erőszakkal, illetve élet-, testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel a [sértetti házaspár vezetékneve] házaspár közös tulajdonában lévő 60.000.000,- forint készpénzt akarták megszerezni, 1 rb.a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulatába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő, a Btk. 13. § (3) és 10. § (1) bekezdésére figyelemmel társtettesként elkövetett rablás büntette kísérletének minősítette azzal, hogy ebbe a cselekménybe beleolvad a ténylegesen megszerzett, a sértettek közös tulajdonát képező 30.000,- forint készpénz és az 5.512.000,- forint értékű gépkocsi. A rendbeliséget ez esetben az elsőfokú bíróság által is hivatkozott, az egységes bírói gyakorlaton alapuló eseti döntés is meghatározza, mely szerint a közös tulajdonban lévő dolog elvétele esetén a cselekmény 1 rb.-nek minősül a tulajdonosok számától függetlenül. A **[2. sz. gépjármű típusának megnevezése]** személygépkocsi az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**. tulajdonában volt, ennek beltagja viszont **az 1. sz. sértett** volt, így az ő személye köti össze a 60.000.000,- forint készpénz eltulajdonítására irányuló magatartást a személygépkocsi elvételét megvalósító magatartással. A tényállás kiegészítésével vált megalapozottá az az ítéleti megállapítás, hogy a **[3. sz. gépjármű típusának megnevezése]** típusú, 2.476.000,- forint értékű személygépkocsi viszont a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]**. tulajdonában volt, amelynek beltagja **a 2. sz. sértett**. Az ő sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán az előzőekben az ítélet tábla már rámutatott arra, hogy a vádlottaknak ez a magatartása nem kifosztásnak, hanem a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés a) és c) pontja szerint minősülő, a Btk. 13. § (3) bekezdésére

figyelemmel társtettesként elkövetett rablás büntettének minősül.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a személyi szabadság megsértése körében az elsőfokú bíróság értékelés nélkül hagyta azt aényt, hogy a vádlottak ezt a bűncselekményt is fegyveresen követték el. Ezért megállapította, hogy I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak ezen magatartása a Btk. 194. § (2) bekezdés e) pontja szerint is minősül.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak [**1. sz. sértetti hozzátartozó neve**] bankkártyájának felhasználásával kapcsolatos cselekményét információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettének és készpénzt helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének is minősítette. A Btk. 375. § (5) bekezdése szerinti bűncselekmény elkövetési magatartása a felhasználás. Felhasználás alatt a készpénz helyettesítő fizetési eszköz rendeltetésszerű használata értendő. Azokban az esetekben, amikor az elkövető a bankkártyát PIN kóddal együtt szerezte meg, a szóban forgó bűncselekmény és a Btk. 393. § (1) bekezdés a) pontja szerinti készpénzt helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége látszólagos halmazatban áll egymással (Kommentár a büntető törvénykönyvhöz Complex Kiadó Budapest, 2013. 789. oldal). A kifejtettekre tekintettel az ítéletábla II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott készpénz helyettesítő fizetési eszközzel kapcsolatos cselekményét 1 rb. a Btk. 375. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettének minősítette.

Az irányadó tényállás szerint III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott attól kezdve, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott felhívására I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott szerszámokért hazament, már tudta, vagy legalábbis felmerült benne az, hogy társai a sértetteket meg fogják ölni. Ez legkésőbb akkor tudatosult benne, amikor társai a megkötözött **az 1. sz. sértett** egy távolabbi helyre szállították, miközben az ugyancsak megkötözött **a 2. sz. sértett** őrzését III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottra bízták. Az, hogy a sértetteket élve nem fogják elengedni, abból is egyértelművé vált III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott számára, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a megkötözött sértettek jelenlétében telefonon igyekezett a gépkocsikra vevőt szerezni.

Mindezekből egyrészt az következik, hogy az ítéletábla alaptalannak találta III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője által a cselekmény emberrablás büntettének minősítésére irányuló fellebbezését is, másrészt az, hogy az elsőfokú bíróság értékelés nélkül hagyta azt aényt, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott társtettesi alapcselekményhez nyújtott bűnszegédi bűnrészességet. Ezért III. rendű vádlott cselekményét 1 rb. a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c), f) és j) pontja szerint minősülő, a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesként elkövetett emberölés büntettéhez nyújtott, a Btk. 14. § (2) bekezdése szerinti bűnszegédi bűnrészességnek minősítette.

Az emberrablás büntettére vonatkozóan az ítéletábla rámutat arra, hogy az eljárás során irányított védői kérdések dacára sem merült fel olyan adat, amelyből ítéleti bizonyossággal az lett volna megállapítható, hogy a vádlottak a sértettek szabadon bocsátását attól tették volna függővé, hogy **az 1. sz. sértett** átutalja részükre a pénzt. Ellenkezőleg: a vádlottaknak a pénz megszerzésére irányuló többszörös kudarc mindinkább abba az irányba sodorta a cselekményeket, hogy a lebukástól tartva előbb a házukból elhurcolták a sértetteket, majd erről a helyszínről is elszállították őket, mert féltek attól, hogy a telefonjaik bemérése révén állapítják meg tartózkodási helyüket. **az 1. sz. sértett** menekülési kísérlete visszatartotta a vádlottakat attól, hogy velük együtt jelenjen meg a sértett a pénzügyintézetben a pénz felvétele céljából. Az események láncolata tehát tragikusan, de folyamatosan

és egyértelműen mindvégig abba az irányba haladt, ami végül a sértettek megöléséhez vezetett.

Mindezekből az is következik, hogy helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság akkor, amikor I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott cselekményét nem nyereségvágyból, hanem aljas indokból elkövetettnek minősítette. A vádlottak eredeti szándéka a pénz erőszakos módon való megszerzésére irányult, arra azonban nem merült fel adat, hogy szándékuk már ekkor átfogta volna a sértettek megölését is. Az csak azt követően alakult ki, miután rájöttek, hogy a személygépkocsikon és a 30.000,- forinton kívül mást nem tudnak megszerezni, ugyanakkor tartottak attól, hogy a sértettek feljelentik őket. Ennek megakadályozása végett ölte meg I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a sértetteket.

Abban is helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, hogy nem bizonyítható az, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű tudattartalma arra is kiterjedt, hogy társai a sértettekkel szemben különös kegyetlenséget alkalmaznak.

Az elsőfokú bíróság ezt a minősítő körülményt is helyesen állapította meg I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott terhére.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak a különös kegyetlenségnek olyan kirívó módját valósították meg, ami gyakorlatilag teljes egészében kimeríti a Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozatában részletezetteket. Meg nem állapítható okból az összekötözött, szeménél és szájánál ragasztócsíkkal körbetekert 2. sz. sértettet olyan súlyosan bántalmazták, hogy annak következtében a sértett állkapocscsonttörést szenvedett, és vérbelehelés folytán megfulladt. Ezután a még élő **az 1. sz. sértettet** feleségével összekötözték és mindkét személyt kútba dobták, ahol **az 1. sz. sértett** a vízbe fulladt. Nem igényel különösebb indokolást az, hogy a védekezésre képtelen, kiszolgáltatott sértett ily módon való bántalmazása olyan fokú embertelenségről árulkodik, amely alkalmas arra, hogy a kívülállóban iszonyatot keltsen. Nem állapítható meg az sem, hogy **az 1. sz. sértett** észlelte-e felesége bántalmazását, de azt tudnia kellett, hogy feleségét hozzákötözik, és vele együtt dobják a kútba. A fulladásos halál önmagában is alkalmas lehet a különös kegyetlenséggel elkövetés megállapítására, de az előbbi elkövetési mód a sértettnek fokozott lelki megrázkódtatással is járt, és mindezekkel I. és II. rendű vádlott is tisztában volt.

Az elsőfokú bíróság azt is helyesen fejtette ki, hogy az emberölés védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetettnek is minősül, hiszen a sértettek összekötözésére már a házukból való elhurcoláskor sor került, és mindvégig, még a pénz megszerzésére irányuló próbálkozások alatt is megkötözve tartották őket.

Az elsőfokú bíróság saját álláspontjához képest is tévesen minősítette IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott cselekményét. Az egységes bírói gyakorlat mellőzi a cselekmény minősítésénél a részbeni elkövetésre utalást, ilyenkor a cselekmény a leg súlyosabb magatartáshoz igazodik, azaz helyes minősítés esetén IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott cselekménye egységesen társtettesként elkövetettnek minősülne. A társtettesesség megállapítása azonban téves volt. Az irányadó tényállás szerint IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott csak 2011. december 2-án, a rendőrségi kihallgatása közben, telefonon értesítette VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottat arról, hogy II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat a rendőrség körözi. VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott tehát csak ekkor tudta meg, hogy olyan személyeknek nyújt segítséget, akik a hatóság elől bujkálnak. IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott bűnpártoló magatartása a 2011. december 2.-i telefonhívással véget ért, VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott

tudattartalma pedig ettől az időponttól fogta át a jogellenességet. Ezáltal IV.rendű vádlott neve IV. rendű és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott magatartása időben is elkülönül, közöttük emiatt a szándékegység nem állapítható meg.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott által a 2011. november 17. napján elkövetett tárgyi bűnpártolást is a 2011. november 21. és 2011. december 2. napja között megvalósított személyi bűnpártolást halmazatban állapította meg. Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy az ugyanazon ügyben ugyanazon személy javára különböző elkövetési magatartással kifejtett bűnpártolás természetes egység, amelynek minősítése a súlyosabb alakzathoz igazodik. Ezért IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott cselekményeit az ítéletábra az 1978. évi IV. törvény 244. § (1) bekezdés a) és c) pontjára figyelemmel, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése alapján folytatólagosan elkövetett bűnpártolás büntetnének minősítette. Abban viszont helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, hogy e vádlott esetében a törvényi minimum súlyosbodására figyelemmel az elkövetéskori törvény rendelkezése a kedvezőbb.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott vonatkozásában az ítéletábra a korábbiakban már rámutatott arra, hogy e vádlottnál a feltételes szabadságra és az elkövetési értékhatárookra tekintettel az elbíráláskori törvényi rendelkezések a kedvezőbbek.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott tekintetében az ítéletábra osztotta azon ügyészi álláspontot, mely szerint e vádlottra vonatkozóan is az elbíráláskori törvényi rendelkezések a kedvezőbbek figyelemmel arra, hogy pénzbüntetés kiszabására került sor. VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott vonatkozásában az ügyészi fellebbezés a pénzbüntetés napi tételszámának a súlyosítására irányult. A pénzbüntetés napi tételeinek számában az új Btk. nem hozott változást. A pénzbüntetés egy napi tételének az összegét azonban az elbíráláskori Btk. jóval enyhébben állapítja meg, mint az elkövetéskori. Jelenleg 1.000,- forint, a korábbi 2.500,- forinttal szemben. Az elsőfokú bíróság tehát az elkövetéskori Btk. alkalmazása mellett a pénzbüntetés egy napi tételének összegét törvénysértően állapította meg 1.000,- forintban. Ezért az ítéletábra VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott cselekményét az elbíráláskor hatályban lévő Btk 282. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 2 rb. bűnpártolás vétségének minősítette.

A büntetés kiszabása körében az ítéletábra I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében mellőzte az élet elleni bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyának súlyosító körülménykénti értékelését, mert ez már a büntetési tételben kifejezésre jut. Súlyosító körülményként a vagyon elleni erőszakos bűncselekmények elszaporodottságát vette figyelembe. V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott esetében mellőzte a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát súlyosító körülményként értékelni arra figyelemmel, hogy az ilyen típusú bűncselekmények az összбүнözésen belül a többségét teszik ki az elkövetett bűncselekményeknek, így csak az ehhez képest speciális vagyon elleni bűncselekmények (mint például vagyon elleni erőszakos bűncselekmények) elszaporodottsága tekinthető súlyosító körülménynek.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott esetében a minősítés megváltoztatására figyelemmel mellőzi súlyosító körülményként értékelni a többszörös halmazatot.

Egyetértett azonban a védők azon indítványával, hogy valamennyi vádlott esetében további enyhítő körülmény az időmúlás, de ennek az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára figyelemmel I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében

kisebbségi a nyomaték.

I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében az ítélet az egyik rablási cselekmény kísérleti szakban maradását csekély súllyal bár, de enyhítő körülményként értékelte, úgyszintén azt is, hogy a **2. sz. sértett** sérelmére megvalósított rablás esetében az elkövetési érték az alsó határhoz közeli.

Az így módon helyesbített bűnösségi körülményekre tekintettel az ítélet az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottal szemben a büntetési célok kizárólag életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabásával érhetők el. E körben mellőzi az első fokú ítélet 79. oldal 2. bekezdésében kifejtetteket, mert a Btk. 81. § (4) bekezdését az Alkotmánybíróság 23/2014. számú határozatával megsemmisítette, tehát kötelező jelleggel nem kell életfogytig tartó szabadságvesztést kiszabni, de az ítélet az ezt tartotta indokoltnak. Itt jegyzi meg az ítélet az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II., III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott esetében a büntetés kiszabása körében nem a Btk. szövegezésének megfelelően határozott, ezért az ítélet az e vádlottakat szabadságvesztésre ítéltnek tekintette, amelyet a Btk. 35. § (1) bekezdésére figyelemmel I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében fegyházban, V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott esetén börtönben rendel végrehajtani (az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott jogszabályhely alapján).

Az ítélet az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak esetében indokolt a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a kizárása. I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott kiemelkedő tárgyi súlyú, többszörösen minősülő élet elleni bűncselekményt valósított meg, de emellett több jelentős tárgyi súlyú, vagyon elleni, illetve más, személy elleni erőszakos bűncselekményt is elkövetett. Az élet elleni bűncselekmény elhúzódó jellege, különös kegyetlenséggel elkövetett módja, a kiszolgáltatott, védekezésre képtelen sértettek brutális bántalmazása, szükségessé teszi I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott végleges elszigetelését.

Ezért a másodfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét a Btk. 44. § (1) bekezdés h) pontja alapján kizárta. Megjegyzi az ítélet az elsőfokú bíróság, hogy e vádlottak esetében A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 46/A. §-a alapján lehetőség van a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárt életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt kötelező kegyelmi eljárás lefolytatására.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében az ítélet az ügyésznek kizárólag a kifosztás büntette helyett, a súlyosabban minősülő rablás büntetésének megállapítására irányuló fellebbezésével értett egyet. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében a cselekmények kiemelkedő tárgyi súlya, többszörös halmazata, a súlyosító körülmények túlsúlya és nyomaték indokolják a határozatlan ideig tartó szabadságvesztés kiszabását. A számba vett enyhítő körülményekre, így különösen III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomásra, és arra figyelemmel, hogy a legsúlyosabb, az élet elleni bűncselekmény tekintetében bűnsegédi magatartást tanúsított, egyetértett az ítélet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a törvényi minimumban állapította meg.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű, V.rendű vádlott neve V. rendű és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottak esetében az elsőfokú bíróság az elbírált bűncselekmények tárgyi súlyával arányban álló büntetéseket szabott ki, amelyek lényeges enyhítését, vagy VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott esetében lényeges súlyosítását az ítéletábra nem tartotta indokoltnak. VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottnál az elbíráláskori törvény alkalmazásával már nem törvénysértő az egy napi tétel összegének a meghatározása. A napi tételszámok súlyosítása VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott esetében nem indokolt, különös tekintettel arra, hogy terhére súlyosító körülmény nem, kizárólag enyhítő körülmény állapítható meg.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott esetében a másodfokú bíróság a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a zár alá vételre vonatkozóan nem a törvénynek megfelelően rendelkezett. A zár alá vételt a bíróság nem megszünteti, hanem feloldja, ha annak a Be. 160. § (1) bekezdés a)-e) pontjában részletezett valamelyik oka fennáll. Ha a zár alá vétel feloldása nem szükséges, úgy annak fenntartásáról sem kell az ítéletben külön rendelkezni. Ezért az ítéletábra a zár alá vétel megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, és a Be. 160. § d) pontja alapján figyelmeztette a magánfelet, hogy a bíróság a zár alá vételt feloldja, ha a teljesítési határidő lejártától számított harminc napon belül nem kér végrehajtást.

A tényállás kiegészítése alapján az állapítható meg, hogy **[1. sz. sértetti hozzátartozó neve]** csak 200.000,- forint megtérítésére terjesztett elő polgári jogi igényt a büntető eljárásban. Szintén a tényállás kiegészítésére figyelemmel - a főügyészési észrevételtől eltérően - az állapítható meg, hogy a jelenben az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**-nek a beltagja a sértettek fia, a **[2. sz. sértetti hozzátartozó neve]**, a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** beltagja pedig a lányuk, **[1. sz. sértetti hozzátartozó neve]**. Ezért nem lett volna jogi akadálya annak, hogy a büntetőeljárásban polgári jogi igényt érvényesítsenek. Tekintettel arra, hogy ez nem történt meg, az elsőfokú bíróság helyesen rendelt el vagyonekobzást I., II. és III. rendű vádlottal szemben.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a Bjt.52/2013/145. és 147-148. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását nem szüntette meg, ezért erről a másodfokú bíróság a Be. 155. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

(1. sz. sértetti hozzátartozó neve) a tárgyaláson kifejezetten akként nyilatkozott, hogy a szüleitől lefoglalt bűnjeltárgyak közül kizárólag az órára és a fülbevalóra tart igényt. Ezért azt a másodfokú bíróság részére kiadni rendelte, és ugyanígy tett az értékkel bíró 88. tételszám alatt lefoglalt számítógéppel is. Az egyéb bűnjeltárgyakat (a sértettek ruházata) egészségügyi és kegyeleti okokból a Be. 155. § (8) bekezdése alapján megsemmisíteni rendelte.

Az iratok alapján helyesbítette I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat külön, továbbá II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összegét.

I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott által a 2011. december 8. napjától 2015. április 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be a kiszabott szabadságvesztésbe. (Az elsőfokú bíróság dátumszerűen nem jelölte meg a beszámítandó idő zárónapját.)

A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla kizárólag az ügyész által bejelentett fellebbezést ítélte részben alaposnak, és az első fokú ítéletet hivatalból is felülbírálv, azt a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének bevezető részében nem tüntette fel, hogy tárgyalása részben zárt, illetve részben folyamatos volt, ezért azt a Be. 258. § (1) bekezdés c) és e) pontjára figyelemmel pótolta.

A másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 338. § (1) és (3) bekezdésére - kötelezte I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott személyazonosító okmányai alapján megállapította anyjának vezetéknévét, valamint lakcímének házszámát.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2015. április 29.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.	. Cserhádi Ágota sk.	Sefta Márta dr. sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.714/2014/32. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 6.B.1002/2012/114. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és - az V. rendű vádlott esetében fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2015. április 29.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke